

Judecătoria Călărași
Judecător: M. Juganari
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc și A. Panov

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Călărași”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Varvara Berezovschi împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Călărași” și Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Călărași”, intervenient accesoriu Inspectoratul Teritorial de Muncă Călărași, privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, anularea contractelor individuale de muncă, încasarea indemnizației de serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, prin care apelul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 10 iunie 2016,

A C O N S T A T A T:

La 06 august 2014, Berezovschi Varvara a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Călărași” și Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Călărași”, intervenient accesoriu Inspectoratul Teritorial de Muncă Călărași, privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, anularea contractelor individuale de muncă, încasarea indemnizației de serviciu și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a ivocat că la 3 martie 2014 a fost eliberată din cadrul IMSP „Centrul de Sănătate Călărași”, în care a activat din 1965, în legătură cu reducerea statelor de personal.

La 3 iulie 2014 a adresat pîrîtului o cerere prin care a solicitat achitarea indemnizației de eliberare din serviciu, iar la 15 iulie 2014 a primit fișa personală cu privire la achitarea salariului pentru luna martie 2014 și a constatat că angajatorul i-a calculat și achitat 1428 lei, fără a se specifica destinația acestei sume, iar la 18 martie

2014 i-a fost achitată suma de 5759 lei, fără a se specifica că suma dată constituie o indemnizație. Răspunsul nr. 03-11/202 a fost recepționat la 22 iulie 2014, în care s-a invocat că indemnizația solicitată a fost achitată, poziție pe care o consideră ilegală și nefondată.

Reclamanta a specificat că în extrasul din fișa personală pentru luna martie 2014 nu se reflectă suma ce constituie indemnizația de eliberare din serviciu și nici nu este specificată în extrasul din contul bancar.

La 29 septembrie 2015 și la 16 februarie 2016, Berezovschi Varvara a depus cereri prin care și-a modificat pretențiile din cererea de chemare în judecată.

Suplimentar reclamanta a precizat că angajatorul nu i-a adus la cunoștință ordinul contestat, semnătura aplicată pe acesta nu-i aparține, iar cunoștința cu acesta a luat doar în cadrul procesului de judecată la 12 septembrie 2014.

Precizează că în carnetul său de muncă nu sunt reflectate mențiuni referitoare la eliberarea sa din funcție în baza ordinului susmenționat și nici referitoare la încheierea unui alt contract individual de muncă pe perioadă determinată.

Considera reclamanta că angajatorul a aplicat eronat dispozițiile Codului muncii, deoarece acesta reglementează obligativitatea încetării raporturilor de muncă în circumstanțele expuse în textul normei doar în raporturile cu conducătorul unității, iar funcția deținută de reclamantă nu se încadra în prevederile legii.

Solicită Berezovschi Varvara repunerea în termenul de contestare, constatarea nulității absolute și anularea ordinului nr. 82 din 13 iulie 2006, cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu persoanele pensionate, emis de medicul șef al IMSP „Spitalul Raional Călărași” în privința sa, constatarea nulității absolute și anularea contractului individual de muncă pe perioadă determinată nr. 3/40 din 15 iulie 2006, cu menținerea contractului individual de muncă încheiat anterior, cu constatarea existenței raporturilor de muncă cu pîrîții pentru perioada 2 august 1965 – 3 martie 2014, constatarea nulității absolute și anularea contractului individual de muncă nr. 84 din 20 august 2012, încheiat cu CMF Călărași, constatarea faptului că reclamanta a fost în raport de muncă neîntrerupt în perioada 2 august 1965 – 3 martie 2014 cu IMSP „Spitalul Raional Călărași” precum și succesorii de drept ai acestei instituții reorganizate anterior, obligarea IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” să stabilească, calculeze și să achite în beneficiul său a indemnizației de eliberare din serviciu în legătură cu reducerea statelor de personal la unitate, egală cu mărimea sumată a unui salariu mediu săptămînal pentru fiecare an lucrat la unitatea în cauză, respectiv pentru 48 ani lucrați, cu indexarea de 0,1 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, încasarea în mod solidar din contul pîrîților a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoria Călărași din 10 iunie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Varvara Berezovschi împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Călărași” și Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Raional Călărași”, intervenient accesoriu Inspectoratul Teritorial de Muncă Călărași, privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, anularea contractelor individuale de muncă, încasarea indemnizației de serviciu și încasarea

cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial. A fost recunoscut nul ordinul nr. 82 din 13 iulie 2006, cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu persoanele pensionate, emis de medicul șef al r-lui Călărași în privința Varvarei Berezovschi. A fost declarat nul contractul individual de muncă pe perioadă determinată nr. 3/40 din 15 iulie 2006, încheiat între Berezovschi Varvara și IMSP „Spitalul Raional Călărași”, s-a constatat faptul că Berezovschi Varvara a fost în raport de muncă neîntrerupt în perioada 2 august 1965 – 3 martie 2014 cu Spitalul Raional Călărași, precum și succesorii de drept a acestei unități. S-a dispus încasarea din contul IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” indemnizația de eliberare din serviciu în legătură cu reducerea statelor de personal la unitate în mărime de 34755,97 lei. A fost obligat IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” să calculeze și să achite Varvarei Berezovschi 0,1 la sută din suma de 34755,97 lei pentru fiecare zi de întârziere, începând cu 3 martie 2014 și pînă la ziua achitării indemnizației și s-a încasat în mod solidar din contul pîrîților IMSP „Spitalul Raional Călărași” și IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” în beneficiul Varvarei Berezovschi cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3500 lei. Capătul de cerere privind constatarea nulității absolute și anularea contractului individual de muncă pe perioadă determinată nr. 84 din 20 august 2012, încheiat de Berezovschi Varvara cu IMSP „Centrul Medicilor de Familie Călărași” s-a respins ca neîntemeiat (f.d. 247 vol. I, 2-6 vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Manifestînd dezacord cu hotărîrea primei instanțe, la 8 iulie 2016 și la 13 octombrie 2016, IMSP „Centrul de Sănătate Călărași”, a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, apelul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Călărași din 10 iunie 2016 (f.d. 41, 43-54 vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate, negăsindu-și reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 27 iunie 2017, IMSP „Centrul de Sănătate Călărași”, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea

deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță, nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 18 noiembrie 2016 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 55 vol. II), fiind recepționată de către reprezentantul recurentului la 26 aprilie 2017 (f.d. 56 vol. II).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 19 iulie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, iar la 10 august 2017, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care Berezovschi Varvara a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Călărași” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea